

Guttene ropte hurra da de skulde i kamp.

Av 40 SS-menn falt 29 da 30 mann av Hjemmefronten stormet tyskernes stilling ved Haglebu i Eggedal. Nordmennene hadde seks døde og tre sårede

Etter påske innkalte Hjemmefronten befalskurs på Haglebu i Eggedal. Med de faste var det 102 mann som møtte. De drev øvelser teoretisk og praktisk etter den nye norske kretsens planer. Det var med skolestule og planer og tavler, og først og fremst med meget realistiske kretsangvelser.

Underretningsvesenet var meget godt, så man følte seg sikre. Imidlertid kom det en razzia i bygden. Det ble arrestert 15 mann. De hadde alle tidligere på vinteren deltatt i et kurs i distriktet. En av disse var nu proviantkjører for forlegningen på Haglebu, og tyskerne kom på det rene med at der foregikk noe deroppe.

Onsdag 28. april kom det melding om at 40 SS-folk var på veg oppover. Sjefen for forlegningen fant at han ikke godvillig vilde trekke seg tilbake, av hensyn til de verdier av materiell etc. som var samlet til kurset, og valgte å slå kamp.

Han delte styrkene opp i flere tropper og mente å slippe tyskerne så langt fram at han fikk dem under dobbelt lid. Tyskerne på sin side var vel underrettet om de lokale forhold og hadde til hensikt å omringe alle styrkene på Haglebu.

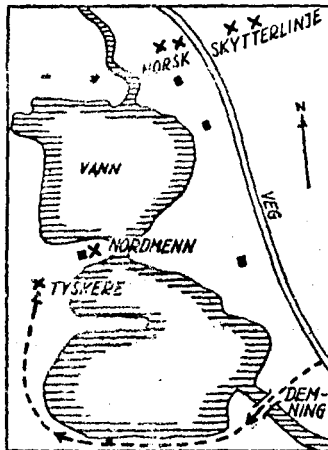
Mot forventning gikk de derfor i sørenden av Haglebuvatn over demningen og rundt vatnet. Derved kom de bak på den ene styrken som lå på neset, og denne fant seg plutselig beskutt fra tyskere i høyreliggende stillinger.

Det var da at sjefen gjennom «walkie-talkies», de engelske feltradiotelefoner, kommanderte storm på tyskernes stillinger.

30 norske gutter med ti dagers militærutrustning gikk til angrep på 40 SS-folk med Arelang militærutrustning bak seg.

Tyskerne ble kastet ut av stillingene. Der ble drept 29 av dem.

Nordmennene mistet seks mann, og hadde tre sårede. En av de sårede døde siden.

Kart over kampområdet, tegnet av en dollaker. Den prikkede linje viser den veien tyskerne helt uventet tok over demningen i sørenden av vatnet. Hyttene i terrenget er tegnet inn.

Allikevel måtte nordmennene trekke seg tilbake, for man ventet store tyske forsterkninger. Neste dag kom de over Bromma i Hallingdal til Eggedal med 300 mann. Samtidig kom det styrker fra nord i Numedal og fra Eggedal, for å ødelegge hva de trodde var store, norske partisanstyrker som var forlagt i Haglebu.

Da var imidlertid nordmennene langt inne i fjellene. Det eneste tyskerne fant å kunne gjøre var å svi alt hva der var av hus av på Haglebu. Søsterbu, søsterfjse, hytter samt alle hus tilhørende

Fortsatt side 6, spalte 1.
(Kampene i Eggedal —)

Norsk Country-Club. Da de vilste om forlegningen på Djupsjøen tidligere i vinter, tok de like godt de hyttene med, og sved tilsammen av 26 gode hus.

«Walkie-talkie» fortjener en nærmere omtale. Transportable radiotelefonapparater bæres under kampen på ryggen i melis, og står i permanent forbindelse med hovedkommandostillingen.

Under kampen på Haglebu var kommandostillingen i en hytte med god utsikt over kampområdet, og sjefen dirigerte operasjonene ved ganske enkelt å snakke i telefonrøret til sambandsfolkene i de forskjellige tropper. Såvidt vites er det første gang disse apparater har vært i anvendelse under kamp i Norge.

De fungerte glimrende hele tiden, tross svake batterier. Uten mellomliggende fjell og høydedrag kan de sende opp til 20 kilometer.

De norske var utstyrt med Brennguns, U.S.-karabin, stengun og Lee-Enfield-rifler. Tyskerne hadde maskinvåpen, vistnok av engelsk opprinnelse, fra slipp som kom i gale hender.

Nordmennene hadde også håndgranater. En tysker ble under stormen drept

med håndgranat, kastet fra 10 meters høid.

Kampen varte fire timer. Et fly av typen «Storch» kretset over kampplasset, for å konstatere hvilken veg nordmennene trakk seg tilbake. Etter sigende var Redless an tur i Eggedal i anledning av denne trefning.

Blant SS-troppene var der flere norske. Fire av disse ble bisatt på Årneskirkegården.

Den faktisk nordmennene gjorde bruk av, og som gav så godt resultat, var følgende: 10-manns-lag rykket fram under dekning av maskingeværd fra Brennguns mot fienden. Tyskerne var tvunget til å holde dekning og hindret i å gå lid mot de norske lag som rykket framover.

Begge parter hadde som dekning stein, tresketter og liknende. Slike kurser som det på Haglebu hadde de siste måneder før freden foregikk over alt i Sør-Norge. Guttene på Haglebu viste en interesse som var helt enestående.

Gang på gang led de sjefen om mere realistiske øvelser, og de fikk aldri snakke opplyst. Alle skulde utdannes til lagførere, og etter kurset dra tilbake til sine celler.

Den kampånd guttene viste under stormen mot den tyske stilling, bekreftet den and som i dag besjeler hele den norske ungdom. Guttene ropte «hurra» da de hørte de skulde i kamp.